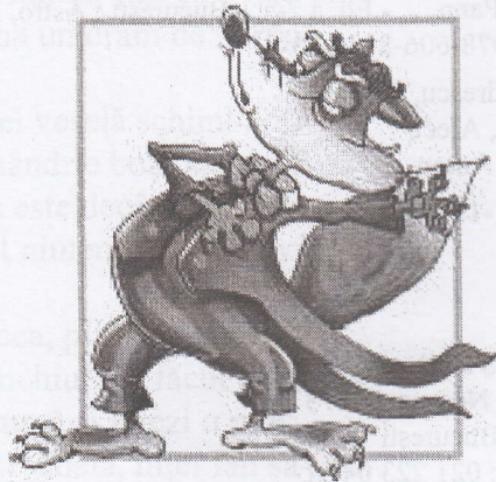

FABULE ROMÂNEȘTI

Editura ASTRO

Respect pentru oameni și cărți

Grigore Alexandrescu

Boul și vițelul.....	3
Câinele și cățelul.....	4
Câinele și măgarul.....	6
Dreptatea leului.....	7
Nebunia și amorul.....	9
Lupul moralist.....	10
Şarlatanul și bolovanul.....	12
Privighetoarea și măgarul.....	13
Şoarecele și pisica.....	14
Ursul și vulpea.....	16
Uleul și găinile.....	17
Toporul și pădurea.....	18
Atelajul eterogen.....	20
Bursucul și vulpea.....	20
Castorul și alte lighioni.....	22
Catărul ce-și laudă nobilitatea.....	24
Calul vândut și diamantul cumpărat.....	24
Catărul cu clopoței.....	25
Câinele izgonit.....	27
Cucul.....	29
Dervișul și fata.....	31
Iepurele, ogarul și copoil.....	32
Lișeța, rața și gâscă.....	33
Elefantul.....	34
Mielul murind.....	37
Lebăda și puii corbului.....	38
Oglindele.....	40
Mierla și bufnița.....	42
Priveghetoarea în colivie.....	43
Pisica sălbatică și tigrul.....	45
Ursul și lupul.....	46
Vulpea liberală.....	48

Anton Pann

Mortul înecat.....	85
Câinele.....	86

Respect pentru oameni și cărți

Heliade Rădulescu

Muștele și albinele.....	89
Corbul și vulpea.....	93
Aeropagiul bestielor.....	95
Un muieroi și o femeie.....	98

Costache Bălăcescu

Măgarul și boul.....	104
Măgarul și vulpea.....	105
Măgarul și momița.....	105
Țăranul și pescarul.....	106

Vasile Alecsandri

Zimbrul și vulpea.....	108
Curcile.....	109
Moara de vînt.....	110
Lupul și momița.....	111

Costache V. Carp

Vulturul căzut.....	113
Lupul liberal.....	114
Sătenii și câinele.....	115
Bivolul prefect.....	116

D. Ollănescu-Ascanio

Ursul, vulpea și lupul.....	118
-----------------------------	-----

I. L. Caragiale

Bietul Ion.....	120
Mângâiere.....	121

Talmud.....	121
Boul și vițelul.....	122

Respect pentru oameni și cărți

Mircea Dimitriade

Racu și armăsaru.....	124
Doi cocoși.....	124
Mierla și ouăle de pupăză.....	126
Stâna și lupii.....	127
Stejarul și trestia.....	127

Cincinat Pavelescu

Mistrețul și porcul.....	130
Greierul și furnica.....	130
Furnica și greierul.....	131
Şarpele și satana.....	132
Vulturul și vrabia.....	133

George Ranetti

Bijü și Grivei.....	135
Omida și furnica.....	137
Calul de curse și calul de sacă.....	138
Măgarul și privighetoarea.....	139
Gheata și șoșonul.....	141
Plugul și tunul.....	143

George Topârceanu

Bivolul și coțofana.....	146
Boierul și argatul.....	147
Leul deghizat.....	147
Omul și rața.....	148

Boul și vițelul

Un bou ca toți boii, puțin la simțire,
În zilele noastre de soartă-ajutat,
Și decât toți frații mai cu osebire,
Dobândi-n cireadă un post însemnat.

— Un bou în post mare? — Drept, cam ciudat vine,
Dar asta se-ntâmplă în orcare loc:
Decât multă minte, știu că e mai bine
Să ai totdauna un dram de noroc.

Așa d-a vieței veselă schimbare,
Cum și de mândrie boul stăpânit,
Se credea că este decât toți mai mare,
Că cu dânsul nimeni nu e potrivit.

Vițelul atuncea, plin de bucurie,
Auzind că unchiul s-a făcut boier,
Că are clăi sumă și livezi o mie:
„Mă duc, zise-ndată, nițel fân să-i cer.“

Făr-a pierde vreme, vițelul pornește,
Ajunge la unchiu, cearcă a intra;
Dar pe loc o slugă vine și-l oprește:
„Acum doarme, zice, nu-l poci supăra.“

— „Acum doarme? ce fel! pentru-ntâia dată
După prânz să doarmă! Obiceiul lui

Era să nu șază ziua niciodată;
Astăzi nu prea-mi place, și o să i-o spui.“

Respect pentru oameni și cărti

— Ba să-ți cauți treaba, că mănânci trânteală;
S-a schimbat boierul, nu e cum îl știi;
Trebuie-nainte-i să mergi cu sfială,
Priimit în casă dacă vrei să fii.“

La o mojicie atâtă de mare,
Vițelul răspunde că va aștepta;
Dar unchiu se scoală, pleacă la plimbare,
Pe lângă el trece, fără se uita.

Cu mâhnire toate băiatul le vede,
Însă socotește că unchiu-a orbit;
Căci fără-ndoială nu putea a crede
Că buna lui ruda să-l fi ocolit.

A doua zi iarăși, prea de dimineață,
Să-i găsească vreme, la dânsul veni:
O slugă, ce-afară îl vedea că-ngheată,
Ca să-i facă bine, de el pomeni.

„Boierule, zise, așteaptă afară
Ruda dumitale, al doamnei vaci fiu.“

— „Cine? a mea ruda? Mergi de-l dă pe scară.
N-am astfel de rude, și nici voi să-l știu.“

Câinele și cățelul

„Cât îmi sunt de urâte unele dobitoace,
Cum lupii, urșii, leii și alte câteva,

Care cred despre sine că prețuiesc ceva!
De se trag din neam mare,
Asta e o-ntâmplare: și cărti
Și eu poate sunt nobil, dar s-o arăt nu-mi place.
Oamenii spun adesea că-n țări civilizate
Este egalitate.
Toate iau o schimbare și lumea se cioplește,
Numai pe noi mândria nu ne mai părăsește.
Cât pentru mine unul, fieștecine știe
C-o am de bucurie
Când toată lighioana, măcar și cea mai proastă,
Câine sadea îmi zice, iar nu *domnia-voastră*.“
Aşa vorbea deunăzi cu un bou oarecare
Samson, dulău de curte, ce lătra foarte tare.
Cățelu Samurache, ce ședea la o parte
Ca simplu privitor,
Auzind vorba lor,
Și că nu au mândrie, nici capriții deșarte,
S-apropie îndată
Să-și arate iubirea ce are pentru ei:
„Gândirea voastră, zise, îmi pare minunată.
Și simțimentul vostru îl cinstesc, frații mei.“
— „Noi, frații tăi? răspunse Samson, plin de mânie.
Noi, frații tăi, potaie!
O să-ți dăm o bătaie
Care s-o pomenești.
Cunoști tu cine suntem, și ți se cade ție,
Lichea nerușinată, asfel să ne vorbești?“
— „Dar ziceați...“ — Si ce-ți pasă ție? Te-ntreb eu ce ziceam?
Adevărat vorbeam,
Că nu iubesc mândria și că urăsc pe lei,
Că voi egalitate, dar nu pentru cătei.“

**Acesea între noi adesea o vedem,
Și numai cu cei mari egalitate vrem.**

Respect pentru oameni și cărți

Câinele și măgarul

Cu urechea pleoștită, cu coada-ntre picioare,
Câinele, trist și jalnic, mergea pe o cărare.

După îndestul umbleț, iată că-l întâlnește

Un măgar, și-l oprește:

„Unde te duci? îi zise,

Ce rău ţi s-a-ntâmplat? Știi, parcă te-a plouat,

Aşa stai de măhnit.“

— „Dar, sunt nemulțumit.

La împăratul Leu în slujbă m-am aflat:

Însă purtarea lui,

De e slobod s-o spui.

M-a silit în sfârșit să fug, să-l părăsesc

Acum cat alt stăpân; bun unde să-l găsesc?“

— „Numai d-atât te plângi? măgarul întrebă;

Stăpânul l-ai găsit, îl vezi, de față stă.

Vino numaidecât la mine să te bagi:

Eu îți făgăduiesc

Nu rău să te hrănesc;

Nimic n-o să lucrezi, nici grija n-o să tragi.“

La propunerea sa, câinele i-a răspuns:

„Ascultă-mă să-ți spui: e rău a fi supus

La oricare tiran; dar slugă la măgar

E mai umilitor, și încă mai amar.“

Leul, de multă vreme, ridicase oștire,
Să se bată cu riga ce se numea Pardos;
Căci era între dânsii o veche prigonire,
Și gâlcevire mare, pentru un mic folos.

Vrea, adică, să știe
Cui mai mult se cuvine
Să ție pentru sine
(Un petec de câmpie)
Și un colț de pădure, de tot ne-nsemnător,
Ce despărțea ținutul și staturile lor
Acum sânge mult curse, și multe luni trecură,
Făr-a se putea ști
Cine va birui.
Elefantul năsos,
Și bivolul pieptos,
Cu lupul coadă-lungă
Multe izbânzi făcură.

Fieșcare tulpină era plină de sânge.
Ici se vedea un taur jumătate mâncat;
Lângă el un tovarăș ce zbiară și îl plânge;
Colo, un porc sălbatic fără două picioare;
Și mai la vale, vulpea se tăvălește, moare,
Oftând după curcanii ce încă i-au scăpat!
Iar mai vrednic de jale era viteazul urs,
De două coarne groase în inimă pătruns.
Leul, văzând că lupta nu se mai isprăvește,
Trimise la maimuță, vestită vrăjitoare,
Ce spun că știa multe, și că proorocea
Întâmplările toate, după ce se trecea;